

gaaer det Sogn, hvori den ligger; men, da Sognecommunerne dog i Længden ville opløse sig i de enkelte Sogne, troer jeg, at man allerede nu kunde lægge Kirkevæsenet sammen med de Forretninger, som Sognecommissionerne skulle udføre.

Hvad Formændene i de nye kommunale Autoriteter angaaer, da anseer jeg det for aldeles nødvendigt, at Valget af Formanden i Herredsraadet udgaaer fra Kronen. Jeg misliker paa ingen Maade det Unsiktelige i, at Ledningen af den kommunale Bestyrelse og Dyrighedsmagten i vedkommende District er forænet i samme Haand. Det er næsten den eneste Maade, paa hvilken en Mængde Conflicter kunde undgaaes. Men, naar dette skal være Tilfældet, maa efter alle vore Forhold Dyrighedens Valg udgaae fra Kronen. Paa hvilken Maade dette skeer, hvem man dertil vil benytte, det anseer jeg for Dieblirket for mindre væsentligt, og jeg vil gjerne indrømme, at Forholdet endnu er saa libet udviklet, at man ikke kan komme til andre Bestemmelser end til at sige, at Formanden udnævnes af Kronen. Om man dertil vil føie, at de skulle udnævnes af Kongen paa visse Aar, eller hvorledes man vil ordne det, er et Punkt, som kan være underkastet Tvivl og Discussion, men hvad man skulde opnaae, er, at Ledningen af de kommunale Anliggender og Dyrighedsmagten falder i samme Haand. Ved hvad der i Længden maa blive Dyrighedsmagt i et saadant District vil i alt Fald den samme Adskillelse maatte indtræde, som allerede nu gjælder i Kjøbenhavn, hvor vi have en Adskillelse mellem de Dyrighedsforretninger, som Overpræsidenten har, og de andre, Keispleien mere vedkommende Forretninger, som Politidirecteuren har, eller som ere under andre, mere egentlig juridiske Autoriteter. En saadan Adskillelse vil vistnok gjøre sig gjældende i Overdyrighedsposterne, og den vil formodentlig ogsaa gjøre sig gjældende i Underdyrighedsposterne, men til at oversee dette hele Forhold troer jeg endnu ikke, at Tiden er tilstede. Der er visse af de nuværende Herredsfogedsfunctioner, som den ad-

ministrative Dyrighed maa udføre, navnlig gjælder det med Hensyn til den overmaade indgribende Bestyrelse, som Herredsfogden har af Væivæsenet, og det kan heller ikke godt være anderledes, naar den hele Adskillelse skal have Noget at betyde. Der er andre Forretninger, som jeg troer han kunde overtage; dertil henregner jeg Lægeadvæsenets Bestyrelse, og maaskee ogsaa Afholdelsen af Auctioner. Jeg antager ogsaa, at det nuværende Branddirecteurembede under saadanne Forandringer, som forestaae her i Landet, maa kunne nedlægges og sammensmeltes med de nye Underdyrighedsposter, men saalænge disse Forhold ikke ere klare, troer jeg, at man, om man ogsaa kun vil befale i Loven, at Kronen udnævner Dyrigheden, og desluttigt oprettholde, at Dyrigheden er Formand, eller at Formanden i den kommunale Bestyrelse er Dyrighed — thi det er egentlig det, det kommer an paa — man dog tillige maa have en Forpligtelse for de nuværende vedkommende Embedsmænd til at overtage disse Poster, naar man ellers ikke vil forpligte Kommunen til at udrede en betydelig Godtgjørelse for at faae Noget til at sætte i deres Sted.

Der kunde være Spørgsmaal om ved Steden af Herredsraadet at sætte en Institution, som svarede til Repræsentanterne i Kjøbstæderne. Det er en Institution, som let kunde tilveiebringes, idet man jo har Sognestorstanderne, som ved hele Valgmaaden svare til Repræsentanterne i Kjøbstæderne, og forsaavidt der af dem i de fleste Herredsdistricter vilde være for Mange, kunde man lade vælge nogle af dem, som saaledes kunde kontrollere Herredsraadets Beslutninger. Men uagtet jeg tidligere har udarbejdet noget Saadant, saa har jeg dog holdt dette Forslag tilbage, for ikke at complicere Loven med formange Raad og formange Valg. Jeg troer, man kan nøies med et enkelt Raad i disse Forhold, der ere lette at overflue, naar de overdrages til Mand, der bestinde sig i deres Midte, og som have et nøie Kjendskab saavel til Gjenstandene som Personerne.